

4. Конечный граф для разветвленного кейса. На этом этапе объединяем истинные и ложные переходы для получения итогового дерева целей и формируем по нему граф (алгоритм) для последующего использования в инструментальной среде.

Алгоритм определяется в зависимости от предметной области, существующих методик, правил, нормативно-правовой базой и др. Поэтому пути решения поставленной задачи могут выполняться разными путями обхода дерева целей. Например, путь решения может проходить как по уровням, так и последовательно сверху вниз.

Исходя из зависимостей, методик, факторов взаимодействия и путей обхода мы можем построить граф, который отражает структуру кейса. Используя инструментальную среду для создания виртуальных пациентов Open Labyrinth на основе построенного графа разрабатывается кейс для фарм. дисциплины.

После размещения дерева в системе Open Labyrinth, осуществляется разметка узлов, отражающих цели профессиональными терминами и формирование контекстного материала из учебников, документации и др.

Предложенная технология содержит ряд последовательных шагов, которые способствуют решению поставленных задач. Нами сделана попытка формализации процесса разработки ряда типов сложных разветвленных кейсов, которые максимально приближают процесс обучения к реальным ситуациям из практической профессиональной деятельности провизоров.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ

1. Кирсанов М. Н. Графы в Maple. М.: Физматлит, 2007
2. Сайт <http://openlabyrinth.ca/>

УДК: 37.015.032

КРИТЕРІЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК СКЛАДОВІ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ВИКЛАДАЧА В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ОСВІТИ

Самко А.В., Галиця В.В., Толмосова Н.М., Трінкаль Є.В., Рибалко О.В.

*Запорізький державний медичний університет,
КВНЗ «Запорізький медичний коледж» ЗОР*

Ключові слова: критерії компетентності, компетентнісний підхід, якість освіти.

Компетентнісний підхід викладача характеризується трьома основними напрямками, за рахунок яких він може реалізувати свою професійну майстерність: педагогічна діяльність (поглиблення наукових знань, створення навчально-методичної бази, впровадження інноваційних технологій, формування професійно значущих якостей викладача), особистість викладача, як людини, яка займається постійною самоосвітою, психолого-педагогічне

спілкування, яке включає формування принципу зворотного зв'язку, розвиток здатностей працювати в колективі тощо.

Мета роботи. На підставі сформованих педагогічних, особистісних та психологічних критеріїв компетентності викладача визначити складові підвищення якості компетентнісного підходу викладача в сучасній системі освіти.

Сучасна діяльність викладача ВНЗ повинна базуватися на певних критеріях компетентності. Проводячи аналіз, нами було визначено, що найбільш важливими педагогічними критеріями компетентності є:

- рівень сформованості загальнонавчальних вмінь та навичок (навчально-інформаційні вміння, навчально-логічні вміння тощо);
- інноваційна діяльність, яка дозволяє здійснити навчальний процес на сучасному рівні (інноваційні технології навчання);
- стан науково-дослідної роботи та роботи щодо самоосвіти; успішність роботи викладача безпосередньо залежить від здатності до самоосвіти, метою якої є оволодіння теоретичними відомостями щодо різноманітних форм та методів викладання, а застосування елементів науково-дослідної роботи дає можливість простежити ефективність застосування тих чи інших теоретичних знань;
- освіта викладачів та підвищення кваліфікації, що необхідно для збереження якості викладання;
- здатність до самодіагностики та самоаналізу, що дає можливість пошуку нових ідей, здатності до імпровізації, використовуючи новітні технології, які відповідають сучасним напрямкам роботи в освіті.

Серед особистісних критеріїв компетентності викладача особливе місце посіли:

- емоційність (інтенсивність емоцій, їх стійкість, глибина, адекватність, впевненість у своїх педагогічних діях);
- творчий потенціал (сукупність психічних процесів та властивостей особистості, які реалізуються в процесі педагогічної творчості);
- організаторські здатності викладача (організація аудиторної, позааудиторної та самостійної роботи студентів та своєї роботи в цілому);
- наполегливість та дисциплінованість (здатність досягати певної мети й доводити прийняті рішення до кінця та свідоме підпорядкування своєї поведінки суспільним правилам).

Серед психологічних критеріїв компетентності викладача можна зупинитися на таких:

- мотивація навчальної та пошукової-дослідницької діяльності студентів;
- свідоме навчання (система правильних, логічних операцій, які сприяють засвоєнню знань);

- принцип зворотного зв'язку в системі «викладач – студент»;
- урахування індивідуальних особливостей студентів.

Висновки. Отже, для підвищення якості компетентнісного підходу сучасному викладачу необхідно розвивати сукупність компетенцій як складових шляхів останнього. Для цього також необхідні знання та вміння планування, аналізу, самооцінки власної діяльності викладача, володіння прийомами дій у нестандартних ситуаціях, евристичними методами вирішення проблемних ситуацій.

УДК: 004.77:621.397:61-027.22

ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ СИСТЕМ В МЕДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Саржевський С.Н. Саржевська Л.Е.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: телемедицина, дистанційне лікування, наркологія.

Вступ. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології, особливо Інтернет, значно розширили спосіб спілкування та загального обміну між людьми. Це стосується й надання послуг медичного характеру, в першу чергу коли пацієнт та лікар не мають можливості безпосереднього контакту. Телекомунікаційні системи актуальні в недостатньо розвинених регіонах або при оригінальних лікувальних підходах.

Метою дослідження є оцінка досвіду впровадження елементів телекомунікаційних систем в лікуванні хворих, що вживали психоактивні речовини.

Основна частина. На доклінічному етапі передбачалося дистанційне спілкування зі спеціалістом – наркологом, що мало потребу визначення клінічної стадії захворювання, висвітлення бажання лікуватися, присутності абстинентного синдрому. Для повноцінного зв'язку хворого з лікарем протягом усього терміну лікування достатньо скайпа або веб-камери, навушників та присутності у кімнаті кого-небудь з рідних під час сеансів. Протипоказанням були будь-які психічні захворювання. До проекту включалися тільки ті хворі, що подолали фізичну залежність. Сеанси проходили щоденно на протязі місяця, головною була авторська психотерапевтична методика з суперстресовим груповим навіюванням. В першу чергу з кожним дистанційно проводиться індивідуальна бесіда, потім спеціальне навіювання, що формує байдужість, огиду або агресію до наркотичної речовини. Далі пацієнт бачить та чує груповий сеанс, що проходить у наркологічному центрі і ніби відчуває свою присутність на ньому. Важливо, що всі хворі у групі під час групового сеансу не можуть бути впізнаними (на обличчі маска). Після закінчення психотерапевтичного впливу у центрі протягом години на інформаційному контакті зостається лікар, що